

HOTĂRÂREA DE A INTRA ÎN CĂSNICIE

Vă tot faceți planuri... Nu e un lucru rău, însă mai bine încredințați totul în mâinile lui Dumnezeu și așteptați cu smerenie ce cuvânt va ieși pentru dumneavoastră de la Domnul, fiind gata să îl primiți în chip supus. Vi s-a făcut de căsătorie?! Dar și lucrul acesta este mai bine să-l lăsați în mâinile lui Dumnezeu. Visările despre căsătorie pot aprinde simțurile, iar planurile sunt deocamdată de prisos în această privință... Ele nu pot decât să tulbure fără folos sufletul... Rugați-vă așa: „Cu judecățile pe care le știi, Doamne, rânduește viața mea așa încât să mă mântuiesc”... Binecuvântează-ne, Doamne! Mântuiți-vă!

ALEGEREA SOȚIEI

Cu rugăciune și cu post să se purceadă la alegerea soției.

POVAȚĂ CĂTRE O VIITOARE SOACRĂ

Milostivirea lui Dumnezeu să fie cu tine! Întrebi despre căsătoria fiului. Dumnezeu binecuvântează! El își iubește mireasa și ea, pe cât se vede, îl iubește la rândul său. În asta și stă tăria legăturii căsniciei. Tu spui: „Nouă nu ne place”, însă nu voi, ci el are de trăit cu soția. Dacă lui îi place, ce treabă aveți voi? Și părinții trebuie să se bucure de o asemenea însoțire, fiindcă se vede că este bună. Te gândești că fiul nu o să te ajute. Să știi că asta nu depinde de căsnicie. Dacă este om bun, o să te ajute oriunde ar trăi, iar dacă nu e bun, ce poți să-i faci?

Dacă într-un lucru atât de însemnat tu, ca mamă, ai să faci după inima fiului, toată viața lui o să-și amintească și o să-ți răsplătească ajutându-te după putere.

Așa că nu văd nimic rău în această căsătorie. Dumnezeu binecuvântează!

CĂTRE O FATĂ CE URMEAZĂ SĂ SE CĂSĂTOREASCĂ

Domnul să vă binecuvânteze pentru a începe felul de viață pe care dintotdeauna l-ați văzut ca fiind cel mai bun pentru dumneavoastră. Iată, Domnul vă împlinește dorința inimii. Căsătoria are o mulțime de mângâieri, dar e și însoțită de numeroase griji și necazuri, deosebit de adânci câteodată. Să vă gândiți la asta, încât atunci când vă veți lovi de așa ceva să nu fiți luată pe neașteptate. Acum sunteți doi. În doi bucuriile sunt mai puternice, iar necazurile se rabdă mai ușor. Să vă ajute Domnul să n-aveți despărțire în nimic, ci toate să le aveți de obște – o singură inimă și un singur drum în viață.

Cu privire la hainele de mireasă... în locul dumneavoastră aș face cum vor ceilalți, fără să mă gândesc... Hainele sunt pentru ceilalți, nu pentru dumneavoastră. N-au decât să vă gătească așa cum vor. Fericire deplină vă doresc!

Al vostru rugător către Dumnezeu,

Episcopul Teofan

POVAȚĂ PENTRU O FECIOARĂ

Mântuiește-o, Doamne, pe „Negruța”! Este în plină tinerețe, trebuințele sufletului și trupului ei sunt în mișcare plină de vioiciune. Câtă luare-aminte îi trebuie! Însă aproape este Domnul, aproape este îngerul păzitor și Acoperământul Maicii Domnului. Să se roage cu suspine, și va fi ca o oiță într-un staul trainic – iar rugăciunea mamei să-i fie ca un acoperământ sau ca o adumbrire ce încălzește sufletul.

CĂTRE MAMA UNEI
TINERE MIRESE

Domnul să binecuvânteze pe proaspeții dumneavoastră însurăței cu unire tare – nu numai după aplecările firești, ci și după lucrarea harului. Deplină fericire le doresc, așa încât să aveți mângâiere de la ei în toate zilele vieții voastre.

Vă biruie tristețea. Nu-i nimic de mirare. Aceste simțăminte de mamă sunt firești. O să treacă. Dați-le tinerilor poruncă să scrie mai des, și va fi ca și cum vă veți vedea cu ei. Pe lângă asta, Domnul este aproape. Lui să Îi spuneți necazurile dumneavoastră, și El vă va trimite mângâiere îmbelșugată.

Să plângeți puțin într-un colț, și o să vă ușurați, iar prin gândul la fericirea ce va să fie vă veți putea întări.

UNEI PROASPĂT-CĂSĂTORITE

Domnul să binecuvânteze petrecerea dumneavoastră în noua casă, începutul vieții dumneavoastră de familie! Puneți acest început cu frica lui Dumnezeu și să vă duceți viața întru slava Lui, și totul va merge bine. Nu alergați după strălucire și nu căutați ca ceilalți să ofteze de mirare când vă văd! Trăiți lin și iarăși lin! Fără zgomot și zarvă, fără „mistere” și clădire de castele în văzduh.

Să aveți pace între voi, și cu toți împreună-locuitorii voștri, și cu vecinii, și puțină îndestulare, și vă va fi îndeajuns. Apostolul scrie: *Având hrană și îmbrăcăminte, cu acestea mulțumiți să fim* (I Tim. 6, 8).

Domnul să vă binecuvânteze!

Vă doresc tuturor toate cele bune. Al vostru rugător către Dumnezeu,

Episcopul Teofan

POVAȚĂ CĂTRE SOȚII CARE NU AU COPII

Să aveți binecuvântarea lui Dumnezeu!

Firește că este supărător pentru voi că n-aveți copii, dar trebuie să lăsați lucrul acesta în voia lui Dumnezeu și să vă supuneți Lui. Poate că va veni sorocul și veți avea copii.

ALTE POVEȚE CĂTRE SOȚI

E bine că soțul vă iubește. Și dumneavoastră vă iubiți soțul... Acesta este Raiul vostru. Zidul îngrăditor al acestui Rai este încrederea dintre voi. S-o păziți ca pe lumina ochilor, și fericirea voastră nu se va clătina.

Pururea mă rog pentru voi, pomenindu-vă pe voi și pe ai voștri în rugăciunea mea.

Domnul să vă rânduiască viața în așa fel ca o dată cu ea să se zidească și mântuirea sufletului.

Mila lui Dumnezeu să fie cu voi!

Buna mea „Albișoară”, Domnul să vă întărească! Rugați-vă amândoi! Domnul este întotdeauna Ajutător bunelor hotărâri și planuri. Și aici va ajuta. Sunt sigur că soțul tău, după ce a pățit-o, se va feri de acum înainte, mai ales la în-

ceput. Nu strică totuși să-i amintești că smin-teala va apărea iar, căutând să-l atragă. Are vrăj-mașul grijă să le pună pe toate la cale. Ca atare, când vine ispita, să-și amintească chiar de la început că acolo este ascuns vrăjmașul și cu lucruri vrăjmășești îl îmbie: ca atare, să i-o taie cu mânie și să se întoarcă îndată spre Dumnezeu. Și totul se va sfârși cu bine. Aceasta e metoda principală împotriva tuturor ispitelor. Mai mult nu vă mai spun, numai să vă amintiți la nevoie cele de mai sus.

Domnul să te binecuvânteze pe tine și pe soțul tău!

Al vostru voitor de bine,

Episcopul Teofan

Mila lui Dumnezeu fie cu voi, robii lui Dumnezeu Dimitrie și Evdochia!

Temeți-vă de Dumnezeu și poruncile Lui pliniți-le, fiindcă în aceasta stă mântuirea. Iubiți biserica. Rămâneți în bună înțelegere cu toți. Nu uitați să faceți milostenie după putere. Răbdați ce vă va trimite Dumnezeu să răbdați. Mântuiți-vă!

ÎNSEMNAȚATEA VIEȚII ÎN CĂSNICIE PENTRU LUCRAREA MÂNTUIRII

Căsnicia nu închide ușa către Împărăția cerurilor și poate să nu împiedice nici desăvârșirea în duh. Problema nu stă în rânduile vieții din afară, ci în așezările sufletești, în simțămintele și năzuințele lăuntrice. Pe acestea să vă grăbiți a le sădi așa cum trebuie în inimă. Citiți Evanghelia și Apostolul, vedeți ce așezare sufletească trebuie să aibă creștinul și îngrijiți-vă s-o dobândiți. Încetul cu încetul, vor veni toate cele de cuviință și se vor așeza la locul lor. Lucrul de căpetenie e rugăciunea. Ea este barometrul vieții duhovnicești. Trebuie să fim neîncetat cu Domnul, căci fără El nu vom avea nici o reușită.

MÂNTUIREA PE CALEA VIEȚII DE FAMILIE

Mântuirea celui ce duce viață de familie stă în virtuțile de familist. Problema nu este să facem totul la modul nemaipomenit, ci să facem tot ce ține de noi. Dacă vom reuși asta, n-avem de ce să ne chinuim cu gândurile. Sigur, nu tre-

buie nici să ne lăsăm pe tânjeală, dar nu trebuie nici să ne chinuim, ci să ne încredințăm cu totul în voia Domnului.

Puteți primi tunderea în taină, dar așteptați. La desăvârșire se poate ajunge și pe calea vieții de familie. Totul este să stingem și să deșădăcinăm patimile. Spre asta să vă întoarceți toată luarea-aminte.

DESPRE CĂSĂTORIE ȘI NECĂSĂTORIRE

Pe frumoasa N. N. unul o sfătuiește să părăsească lumea, să fugă de dragostea lumească, iar altul o sfătuiește să se mărite. Cel ce a dat primul sfat nu l-a întemeiat pe nimic, în vreme ce al doilea se sprijină pe ideea că „lume” de „lume” se deosebește: de una trebuie să fugi, iar de cealaltă poți să nu fugi; „există îndatoriri lumești păcătoase și îndatoriri lumești sfinte. Dragostea dintre soți este dragoste binecuvântată de Dumnezeu. Și atunci, de ce să abatem fata de la ea? Într-adevăr, trebuie să facem deosebire între «lume» și «lume». Scriptura spune: *nu iubiți lumea*, dar tot ea spune: *a iubit Dumnezeu lumea*. Ce a iubit Dumnezeu, și omul es-

te dator să iubească. Trebuie să avem dreaptă socotință în toate!”

Îmi cereți părerea cu privire la acest sfat. Iată: în spusele *nu iubiți lumea*, cuvântul *lume* înseamnă cu totul altceva decât în spusele: *așa a iubit Dumnezeu lumea*. În acestea din urmă, prin *lume* se înțelege neamul omenesc pierit, care era totuși iubit de Dumnezeu. Ca atare, Dumnezeu a și hotărât să îl mântuiască, dând pentru el pe Fiul Său Cel Unul-Născut. Iar în primul caz este vorba, firește, de acea parte a neamului omenesc care de Dumnezeu nu vrea să știe și de cele ce Îi plac Lui nu se îngrijește; singura grijă este să-și facă propriul plac prin satisfacerea patimilor pe care le au, de moarte nu își amintesc și la viața viitoare nu se gândesc. Către această lume Dumnezeu nu binevoiește, ci Își întoarce fața de la ea, nu o iubește și a poruncit oamenilor să nu iubească felul ei de a fi. Așadar, din spusele: *așa a iubit Dumnezeu lumea* nu urmează că și noi suntem datori să iubim lumea fără nici un fel de limite, ci fără acea lume pe care n-o iubește Dumnezeu și de care ne poruncește să fugim – căci dacă o iubim pe aceea, pe Dumnezeu nu-L putem iubi și sufletul nu ni-l putem mântui.

Spun acestea din pricina concluziei că întrucât Dumnezeu a iubit lumea, și noi „trebuie” s-o iubim... Acum trec la neînțelegerea dintre sfă-

tutorii despre care era vorba la început. Acolo problema era: trebuie să se căsătorească fecioara sau nu? De obicei ea este ridicată de către cei care se îngrijesc de mântuirea sufletului și vor să-și rânduiască un fel de viață care să ajute mai mult în lucrarea mântuirii.

Problema aceasta a luat naștere încă din vremurile apostolice. Fecioarele care ajungeau la vârsta măritişului și simțeau în sine dorința de a fi doar cu Domnul își arătau neplăcerea față de ideea căsătoriei. Părinții, nepricepându-se să dea o rezolvare, i-au scris Sfântului Pavel (din Corint la Efes), întrebându-l ce să facă cu fiicele lor. Răspunsul e cuprins în capitolul al șaptelea din prima Epistolă către Corinteni. Esența lui este aceasta: nu este păcat măritişul, dar mai bună este necăsătorirea, fiindcă în acest din urmă caz fecioara are deplină libertate să facă pe placul lui Dumnezeu, pe când în cel dintâi sunt multe piedici. Apostolul arată piedicile care sunt de neocolit în căsnicie, dar esențial este aici faptul că, luând asupra-ți îndatoririle vieții de familie, este aproape cu neputință să scapi de atingerea cu lucrurile acelei lumi pe care o urăște Dumnezeu și pe care ne-a poruncit să n-o iubim.

În aceasta se ascunde pierzarea. Așadar, cei care abat de la căsnicie fecioarele (dacă acestea pot cuprinde viața în celibat) le fac un bine.